

KVINNORNAS STÖJNING



ÄRADE DAMER!
Det klädsammaste
för en herre är en
WILKEHATT
Kr. 18,50 och 10,—

17 Maj 1925.

Annonspris: Textsida 25 öre pr mm.
sista sidan 20 öre pr mm.
Längre annonsering rabatt.

Utkommer varje söndag.

Utgivare och redaktör: INGEBORG DAHLÖF. För annons- och ekonomiavdelningen: EDITH RICKBERG.
Redaktion och expedition: Magasinsgatan 12, Göteborg. Tel. 18070.

Prenumerationspris:
Helår Kr. 6.—, 1/2 år Kr. 3:50, 1/4 år Kr. 2:—.
Lösnummer 15 öre.
Centraltryckeriet, O. Ericson, Göteborg 1925.

INNEHÅLL.

Utländskronika i sammandrag
Är vår nästa värd att älskas? Av I. D.
Lisa Hultin-Pettersson. Ett minnesord. Av Hedda Key-Rasmussen.
Vären i Kungälv. Av — e.
De vita svan. Av Ruth Bogren.
Hår och Där.
Hemsysterkären. Ett gott kvinnligt uppslag.
Elaka Fruar. Av Ragna Peters.
Svenska naturskyddsföreningen.
Pressen och allmänheten.
Nannan. Roman av Matilde Serao.

Utländskronika i sammandrag.

Veckans utländska kronika kan behandlas ganska summariskt. Den är visserligen icke alldeles utan hänvisningar, men dessa äro av sådan art att några kommentarer egentligen icke påkallas. Hindenburg har övertagit rikspresidentämbetet. Denna märkliga händelse försiggick under former fria från pomp och ståt men icke mindre imponerande för det utländska och beundran har det väckt i Hindenburg i ett officiellt anförelse fann så vackra uttryck för en hyllning åt den förre rikspresidentens, socialdemokraten Ebert, minnen. Att hyllningen var ärligt menad därom råder icke tvivel. Hindenburgs namn blir helt säkert ett den nya samlingens tecken.

Det meddelas att frågan om Kölns utrymning nu är på väg mot sin lösning sedan Englands och Frankrikes åsikter angående Tysklands försommelse i avrustningshänseende på ett avgörande sätt börjat närma sig varandra. Enligt en annan version är det icke alldeles helt med enighet.

Den nya franska regeringen har förklarar, att den icke i princip ställer sig avvande till det tyska försvarsförslaget i säkerhetsfrågan, d. v. s. den är villig upptaga förslaget till prövning. Om samförstånd skall kunna uppnås är dock problematiskt. Frankrike har aldrig visat lust för eftergifter och Tyskland har kanske vid det här laget tröttnat på ständigt underkastelse.

Den franske finansministern Caillaux har nu framlagt sin hushållningsplan för riket. Det är en ärlig men icke glädjande budget — för att täcka utgifterna erfodras nya inkomster för staten på tretusen femhundra millioner francs pr år, en summa som icke är lätt att hopbringa. Ministern anvisar en del utvägar, högre skatter, höjd indirekt beskattning, skärpt kontroll över deklarationerna o. s. v.

Franske konseljpresidenten har lämnat den franska allmänheten ingående meddelanden från Marocko. Fransmännen sägas hava haft en del framgångar mot Abdel Krim. Men kriget har ju endast börjat.

Lilla ententen d. v. s. Tjeckoslovakien, Jugoslavien och Rumänien, har haft en konferens i Bukarest, huru de i fortsättningen skola kunna hålla sina slagna fiender Bulgarien, Ungern och Österrike nere i deras svaga beroende ställning. I Österrike där man fått nytt hopp genom Hindenburgs seger och där man allt starkare känner sig samhörig med tyska folket, svarar man genom ständigt nya demonstrationer för landets anslutning till Tyskland. Man höjer leverop för Hindenburg

Är vår nästa värd att älskas?

Barnens muntra skratt och härskrin hade tystnat nere på lekplatsen. Solens djupröda mäktiga klot sjönk ned i väster, uppfångad av en violett molnbank, i vars täta dunkel dess glöd långsamt slocknade. Vårnatten smög från alla väderstreck in över den stora staden.

Hon dröjde i tankar kvar vid det öppna fönstret. Mot den ännu ljusa himlen såg hon den brutna linjen av hustaken och någon tornspira och i väster, mot havet till, bergens rundning.

Över det vida stationsområdet där nere brunno från osynliga stolpar otaliga bäglampor med tindranda klara lågor, och från en semafor klippte ett otröttligt eldrött sken. En vindfläkt förde med sig från en nära plantering doften av nyttsprunget löv — en underbar natt!

Hon tänkte på hur lätt det är för ett religiöst sinne att älska Gud, att älska honom, som hjärtat anar bakom denna härliga värld, mep att uppfylla kristendomens andra fundamentala bud att också älska människorna? Hon såg ut över staden där dessa människor bodde, bakom stängda portar och slocknade fönsterrutor. Hur svindlande omöjligt!

Man älskar någon, några helt få, man håller av, trivs, uthärdar med andra. Men utanför denna lilla krets? Alla dessa människor med vilka man icke förenas av ett enda om än så sprött band? Människorna på gatan, i spårvagnarne, på biograferna, i kyrkan? Alla dessa som man möter utan att se, utan att minnas, utan att bry sig om? Man kan gentemot dem känna en viss godlynt liknöjdhet, kanske, med en kraftansträngning, en sval överksam välvilja. Men att älska dem! Att omfatta dessa likgiltiga främlingar, själva kallsinniga, med den djupa

och sjunger unisont "Deutschland, Deutschland über alles".

Bulgarien är ute på tiggarrått. Det bönfäller hos ententemakterna om lov att öka sin här med ett tiotusental man. Helt motsatta önsningar än här i landet, där vi riva ner det försvar, som gör oss till herre i eget hus.

Belgien har äntligen fått en regering. Den har bildats av det katolska partiet men innesluter några fackministrar, stående utanför det politiska livet.

I Genève har pågått en konferens om åtgärder för kontrollerande av den internationella vapenhandeln. Då Ryssland icke deltagit i konferensen, kunna dennas beslut icke bli allmängiltiga.

Det är bättre att sova i stoffet med vännen, än att dela tronen med fiender.

M. Jokai.

varma känsla, som bär det sköna namnet kärlek? Omöjligt!

Varför skulle man göra det? Av vilken anledning? Fanns det ett enda skäl mer än det givna ouppfyllbara budet, ouppfyllbart och därför meningslöst? Ett bud till vilket ingen förklaring fogats, därför att en sådan förklaring icke kunde uttänkas.

Med en sista blick ut över staden, där ett par hundra tusen av de millioner människor hon befallts att älska bodde, sade hon av ärligt, uppriktigt hjärta: Omöjligt!

Hon hann att upprepa denna försäkran ännu ett par gånger, innan sömnen efter en stund kom. När hon vaknade var det mörkt. Något hade icke bara väckt henne utan gjort henne klarvaken. Kanske rågnen som sköljde över fönsterrutorna och plaskade mot bleckplåten utanför. Kanske stormen, vars dån fyllde luften. Vilket ohyggligt väder!

Då hörde hon något genom det strida rågnfallet och vindbruset, ljudet av rullande hjul och ett lokomotivs häftiga flämtningar.

Hon kom att tänka på att hon brukade höra detta ljud när helst hon vaknade på natten, i ur och skur, i smällkall vinterkyla.

Människor arbetade där nere, växlade vagnarna från spår till spår för att göra iordning tågsätten för nästa dags färder. De arbetade på en tid, då det är naturligt för människan att sova, och när staden nästa morgon vaknade till sol, ljus och verksamhet skulle de gå hem för att bakom färdiga gardiner söka sömnen.

Ett hårt arbete, tänkte hon. I detsamma slog henne tanken att det icke fanns något så hårt, så motbjudande, så farligt, så glädjelöst arbete att icke människor voro redo att villigt och liksom själfallet påtoga sig det. De gingo ner i gruvorna, de beforo de stormiga haven, de genomkorsade luften, de kämpade mot våldens, de drogo ut i kriget, de flydde icke den pestmittade utan värdade honom. Alltid var den ena redo att tjäna, att hjälpa den andre!

Hon sträckte ut handen och rörde vid lampan — den elektriska lågan flammade upp.

Vilket lekverk att få ljus nu mot i forna dagar! Hon tyckte sig se en gammaldags klädd kvinna, som mödosamt slog eld med stål och flinta och fångade den tändande gnistan på ett stycke försnöke, och därefter hur det väldiga vattenfallets obändiga styrka bands av människohänder, hur kraftverket byggdes och ledningsnätet spändes över milsvida sträckor, hur dess trådar med ett outtömligt förråd av ljus och kraft och värme leddes in i hemmen till tjänst för alla.

En sällsam känsla tog henne fäng-

en. Var det någon som med alla dessa tankar ville ge henne svar på hennes utrop "Omöjligt"? Var det någon som ville vederlägga det?

Hon såg sig undrande omkring i rummet där hon låg och in i det andra, till vilket dubbeldörren stod öppen. Hennes blick gled från föremål till föremål, dröjde vid ett knippe prakfulla blommor i ett högt glas och vid den breda bokhyllan, i vilken hon samlat de stora tänkarnes arbeten.

Talade icke ur dessa rum tusende stämmor till hennes hjärta, tysta röster av människor som överlämnat till henne resultatet av sitt snille, sin handskicklighet, sina kunskaper, sin flit och sin möda, människor som skänkt henne sina djupaste tankar, som omgivit henne med vackra välgjorda föremål, en komfort och trevnad, som hon med egna insikter och egna händer omöjligt skulle kunnat skaffa sig?

Gripen lät hon lampan slockna.

När hon nästa morgon utan minne av nattens upplevelse satte sig till frukostbordet kände hon hjärtat slå några snabba slag. Hon kom ihåg! Och nu — hade inte tusen händer dukat detta bord åt henne? Hur mycket redbart, skickligt, samfällt arbete låg det icke bakom varje liten detalj, bakom den bländvita bordduken, allt från det att linfröet myllades i åkern tills duken lämnade fabriken och slogs in på affärsmannens disk, bakom brödsbivån från de sådda sädeskornen till den färdigbakade kakan. Gasen, den vilken måltiden tillretts, ledde sitt ursprung från en kolgruva i England, kaffet hade kommit över världshavet från ett exotiskt land och applet, som hon lade ned i sin arbetsportfölj, skördats i en sydafrikansk trädgård. —

När hon på väg till sitt arbete gick ner för trappan, hade någon skurat den ren åt henne, trottoaren låg sopad för hennes fot, spårvagnen stannade i hörnet för att taga henne ombord, om det så behagade henne. Men hon gick långsamt vidare. Överallt hade vänliga händer varit i arbete för att ordna det vackert åt henne och andra. Träden voro ansade, gräsmattorna nyklippta, rabatterna-fyllda av sköna blommor. En pojke ropade ut morgontidningen, tryckt under natten, butikerna slogo upp dörren till allmänhetens tjänst, lantfolket förde sina produkter till togs, en brevbarare bar omkring posten. —

Glädjen sjöng i hennes hjärta. Hon hade grundligt misstagit sig. Hennes "omöjligt" hade kraftigt och fullständigt vederlagts. Budet om kärleken till nästan behövde ingen förklaring, därför att det var självklart. Hon kände att tusen band av tacksamhet, sympati och värme förenade henne med alla dessa okända hjälpare och hemliga vännar, som skyndade gatan fram, fyllde spårvagnarne, bodde i de stora husen. Hon kände sig samhörig och samarbetande med dem alla. De

Lisa Hultin-Pettersson.

Ett minnesord.



LISA HULTIN-PETTERSON.

Lisa! Underligt nog höll jag just på att läsa igenom och bränna dina och mina gamla brev när budet nådde mig, att du sakta somnat in.

Vi behöva därför icke avbryta vårt samtal om gångna tider, vi få blott dämpa rösten mycket mera, när vi nu flytta det in i ditt dödsrum, där du vilar så vit och stilla efter dagsarbetet. Vi ha tiden på oss: natten är lång och stilla; flammor tändas redan nu längs bergen framför mig, medan till höger, i söder, månen står över viken, blek av vårnatt — och en ensam gök gal här alldeles invid som den värtok han alltid varit. Det är en stämning för dig, som var en sådan naturdyrkare!

Det sades att dina sista steg förde dig upp på "Blå berget"? Det var väl du, som givit namnet? Du tyckte om att låta fantasien leka i din namngivning och sagan låg alltid och skälvde på läpparna. Ditt första hem i Sverige, det blev till "Klockargården"; ditt andra och sista blev Lillgården ute vid Böö. Och vi, dina "svenska flickor", som i en aldrig sinande ström sorlade genom ditt hem i Rouen, fingo också var sitt lilla binamn, knådat av mycken situationshumor, lite karikatyr och mycket huvud-på-spikensläende.

Men nu var det upp på det vackra blåberget du gick för att hälsa vären välkommen in i ditt hjärta. Det var så likt dig! Jag vet också så väl vad du tänkte, som om jag med örat intill ditt hjärta, avlyssnat dessa tankar. Du tänkte, som vi alla, när vi se de gröna livsgnistorna springa fram ur de svarta stammarna: "vilken underbar nåd att än en gång få se detta! Kanske blir det den sista?"

Minns du vårt samtal, fyra dagar innan du gick bort? Vi talade om känslan för naturen, den hela, den äkta känslan. Du sade då att av

vro i sanning hennes medbröder och medsyster, vilkas händer hon längtade efter att få trycka, och vilkas tusen dagliga tjänster hon brann av åstundan att få återgälda i ett redbart, vänligt och för andra nyttigt arbete.

I. D.

allt du mistat, förlorat och tappat i livet, du dock hade fått behålla, hel och oskuren, samma känsla för naturen som i din ungdom, kanske blott ännu starkare och det var din stora tröst och tacksamhet. Naturen voro nu din dagliga hunger och törst, din enda. (Den andra, den lekamliga, den glömde du däremot oftast a t tillgodose för egen del, aldrig för andras!)

Och så, med den unga vårens fagraste bild i öga och tankar somnade du in i samklang med allt vad du älskat mest: grönskande jord, susande skog och luft full av sång, av doft och sol! Lycklig du — många skola avundas dig ett så enkelt och vackert slut.

Det var just denna din kärlek till spirande liv och natur som gjorde ungdomen så kär för dig — och dig så kär för den. Och vill du veta hemligheten med att ungdomen kände en sådan säker trivsel hos dig? Den låg bestämt däri att du aldrig parenterade oss eller exerceerade med oss, ty jag var ju själv en gång med bland den ungdom, som hojtade och vände upp och ner på världen omkring dig! Du gick bara belåten omkring oss och myste förmöjd och lät oss "vräka ur oss" som du sade. Vi fick tala och orera och stämma fritt — gå, stå och sitta var och hur vi kunde. Du hade alls inga vanor, som stördes eller nycklar, som kunde förkomma. Du hatade steril regelbundenhet i vardagslivet som den konstnärssjäl du var och lyckligtvis för oss hade du inte heller det ordningssinne som stötes för huvudet, då man inte lägger tillbaka boken man tagit. Det var väl tack vare din ovanliga brist på ordning då du var ung! Tänk vad goda frukter sådant kan bära! Jag minns väl min häpnad när jag gick husesyn i Rouen och fann dina skåp och lådor mönstergilla. Minns du vad du svarade på mitt häpna: "men Lisa, har du blivit ordentlig?" — "Ja du, det har Carl lärt mig." Ty din Carl, det var oföränderligen den andra stora, grundakta känslan i ditt liv. Och kärleken till honom sammanföll med din ungdoms kärlek till naturen, han delade den som ingen annan

Millioner
paket

DRICK FRIMÄRKS THÉ

Säljes
ärligen

**SKANDINAVISKA
KREDITAKTIEBOLAGET**
GÖTEBORG - STOCKHOLM - MALMÖ

Avdelningskontor
över hela landet

Egna fonder Kr. 182,000,000:—

Gottgör å insatta medel
högsta gällande ränta

Telegramadress
"Kreditbolaget"

Inf. gen. Göteborg. Tandl.-Sällskap.

Tandl. Lisa Andrén
Vasagatan 5 B. Tel. 10919.
10-2, 5-7; lördagar 10-2.

Tandläkare Anne-Marie Heijde
Vasaplatsen 1. Tel. 15500
Rådfrågningstid 1/2 2-1/2 3.
Andra tider efter överenskommelse.

Tandläkare KARIN THORLEIF
Kungsporsavägen 29. Tel. 11789.
Vard. 1-2 el. efter överenskommelse.

med dig. Ni hade behov av den, som man behöver en vän.

Minns du våra söndagsrodder långt ned för Seinen till ön, mitt emot G. Flauberts hem? Aldrig tröttnade du att laga mat och packa matsäckskorgen, aldrig han att ro. Och hela dagarna kunde vi ligga där och masa och dása i gröngräset, invid vattenbrynet, i fläktande sommarvind och vågskvalp och nästan tycka oss flyta med hela ön nerför floden, mot havet. Du läste högt någon vacker poesi och Carl metade eller sov och jag ritade herrskapet Petterson på grönbete....

Fast inte voro vi alltid så där idylliskt sams! Ibland trätte vi vilt, vi hade väl inte varit två envisa och tjurskalliga smålänningar annars! Den ljusa Carl var däremot fridsammare, han var ju också bara gränsbo till oss! Oftast var det om vilket som var bäst: franskt eller svenskt. Du höll styvt på det svenska — och ditt lilla hem i Rouen under din adertonåriga landsflykt där, — ty så kände du det alltid, trots lyckan — gjorde du på alla sätt till ett litet Sverige för oss flyttfåglar som, av olika skäl, sträckte vingen söderut. Du minns väl att bland alla dina små askar där du samlade kassar till olika ändamål: med påskrift "linne" eller "julklappar", eller "böcker och noter" — alltid fanns en och samma, som aldrig ändrade påskrift? Det var *Resan hem till Sverige*! Du, som trodde dig vara mycket irreligiös, du blev rent av andaktsfull när det gällde fira julen på svenskt maner. Och samlade varena skandinavisk själ som fanns i stan in i din moderliga famn att där få värmas och många gånger gråta ut. Men gudnåde den som fuskade in något franskt i den helgen! Det var egentligen din enda "vana", detta julfirande, och den höllo vi med dig om, ty vi ledo nog lite var av samma Sverigeint vid jultiden, som du.

Och bland alla dessa underliga djur, som samlades kring Er, vad Ni fingo reda upp många trassliga härvor åt dem, både i affärer och kärlek. Kärleken, den var ditt särskilda gebit, det kan du ju medge? Och där kunde våra åsikter allt gå isär på skarpa allvaret. Du var en slags frise-glare på det området, över kärlekens lag erkände du ingen anans, varken samhällets, familjens eller rättfärdighetens. Kärleken var livets heliga värtid, den skulle

Var finns en sådan plats, vacker och doek närbelägen, tillgänglig för kommunikationerna och dock så lantlig att man utan att generera sig kan packa upp måltiden i gröngräset ur den medhavda matsäckskorgen eller renseln?

Vi göteborgare äga en sådan plats i Kungälv. I våra dagar är det lätt att komma dit. Missar man morgontåget och tycker att det blir för sent att vänta på nästa, öppnar den regelbundna omnibusstrafiken från staden nya möjligheter. En dylik bussfärd utefter den breda, fina landsvägen på Hisingssidan är för övrigt redan i sig själv en angenäm upplevelse. Vägen går förbi gårdar och fält, nu och då med en glimt av Göta älvs blänkande band mellan de grönskande ångarna, med vårdagens fina ljusspel över landskap och blånande bergshöjder. Och innan man vet ordet av är man framme vid det sund där Göta älvs och Nordre älvs armar mötas, och där färjan

**PÄRLOR
JUVELER**
i modern infattning fördelaktigast
hos
K. Anderson
Hovjuvelerare. Ö. Hamng. 41.

Hemmets tidning
— är —
Göteborgs Aftonblad

Särskild, omväxlande
avdelning för kvinnan
och hemmet.

I varje nummer, värdefulla artiklar i olika frågor, berättelse, följetong, kåserier.

Pr kvartal 7.50 fritt hemmburen.
Lösnummerpris 10 öre.

anammass som det okränkbara sakrament den var. Detta var visst den enda riktiga predikan du höll i ditt liv? Det kan väl hända att man ofta missbrukade dig, men det skrev du i så fall upp på livets stora utgiftskonto och var lika färdig stunden efter att deltaga, hjälpa och beskydda — eller göra narr av. Ty gäcken var aldrig långt borta och många tragiska situationer räddade du med ditt träffsäkra "bon-mot".

Ja, Lisa, det var gamla tider allt det där — de falla, somliga dödvita, somliga äppleskåra likt fruktblom ned mot den svarta myllan. Medan de falla, lägger sig också askan, lätt, vit och tunn som en andedräkt, över de nu fahnade breven — genom vilkas växlade bilder, dessa kära tider, med allt vad de innehöll av liv och sorg och lycka, levat upp igen för några korta ögonblick.

Där finns också mycket, som man ångrar, många brev man gör dig avbön för, i vad man gjort dig orätt, — ty man förstår ju så sällan mer än endels. — särskilt i heta ungdomstider, då rättfärdighet alltid står högt i kurs, högre än vishet, högre än kärlek.

Ack, att det alltid skall vara så mellan oss människor; hur ofta man än varnas genom den hastiga, plötsliga klippen i livstråden, så glömmes man ändå att man borde handskas med varandra som vore det den sista gången.

Jag kan nästan nu se ditt förstående och förlåtande leende, — du, som redan vet så mycket mer än vi, — vi som ännu står där med alla våra frågor, obesvarade, och med våra många bittra: "försent", vid den port, som sakta slagits igen om dig.

Vi kunna nu blott tacka och söka bevara ditt minne från förgängelse.

Hedda Key-Rasmussen.

Våren i Kungälv.

"Våren är kommen på sina kranar..." och människorna börja åter att längta ut i den vaknande naturen. Men fridagens timmar äro så flyktiga och korta. Varthän? Frågan gäller icke endast var man rikast och fullast skall kunna njuta vårens härliga skådespel utan även hur det skall kunna ske utan allt för stora tidsförluster och kostnader.

Var finns en sådan plats, vacker och doek närbelägen, tillgänglig för kommunikationerna och dock så lantlig att man utan att generera sig kan packa upp måltiden i gröngräset ur den medhavda matsäckskorgen eller renseln?

Vi göteborgare äga en sådan plats i Kungälv. I våra dagar är det lätt att komma dit. Missar man morgontåget och tycker att det blir för sent att vänta på nästa, öppnar den regelbundna omnibusstrafiken från staden nya möjligheter. En dylik bussfärd utefter den breda, fina landsvägen på Hisingssidan är för övrigt redan i sig själv en angenäm upplevelse. Vägen går förbi gårdar och fält, nu och då med en glimt av Göta älvs blänkande band mellan de grönskande ångarna, med vårdagens fina ljusspel över landskap och blånande bergshöjder. Och innan man vet ordet av är man framme vid det sund där Göta älvs och Nordre älvs armar mötas, och där färjan

BARNHATTAR
Största urvalet! Bästa kvalitétterna!
Billigaste priserna!
nu som alltid hos
Sahlins
KUNGSÖ. 45.

Du vita svan!

Du glider min svan, på speglande vågor,
borta i fjärran hägrar en strand. . .
Ser du hur rymden är röd uti lågor,
himmel och jord som en flämtande brand!

Svanfågel rena som lever i drömmarna,
hän över djupen går nu din färd,
drömfågel, säg mig, vart gunga dig strömmarna,
föra de dig till en ljusare värld?

Böjlor som bära dig sjunga om landen
fjärran där sol nu dalar i våg. . .
Väckes, du silversvan, längtan i håg
hem till den drömligt hägrande stranden?

Du vingarne lyfter, du flyger mot huset
och svansången klingar gudomlig och ren. —
Mot solen du styr nu — sjung, drömfågel, solsvan
och glid in i alls huset ofjättrade se'n.

RUTH BOGREN.

för resenären vidare över och nästan direkt in i gamla Kongahälla.

Och där! Kungälv just nu i grönskande vårdräkt med alla sina trädgårdar å ömse sidor om dess enda långa gata i spirande eller redan full blomning, det är den fagraste vår- och stadsidyll man gärna kan få se. Överallt från täpporna under de höga fruktträden, som just i dessa dagar ikläda sig den vita och skära blomskrud, som just i av Kungälvs sevärigheter, lysa färgerna fram, tulpanernas röda, pärlhyacintens djupa blå, löjtnantshjärtanans skära och vita. Och bakom staden uppefter bergåsen klättrar den högvuxna doftande barrskogen med sina härliga promenadstigar, ljusa gläntor och skyddade vrår. En idealisk tillflyktsort med tillfälle

till vila och strapaserande upptäcktsfärder i stärkande ren luft. För soldyrkaren bjuder måhända trakten kring fästningen på andra sidan av staden ett större behag med sina gräsbevuxna slutningar ned mot älven, sin vida och fria utsikt över landskap och vatten. Men vilket man väljer, om ett kan man vara förvissad, nämligen att trängseln av besökare ej är större än att var och en kan finna sig en stig och ett ställe där han fullkomligt ostört kan njuta naturens skönhet och ro.

Res därför till Kungälv! En sådan fridag i sol och luft och med sinnet påverkat av en vacker och orörd idylls hela fridfulla behag, skänker en rekreation som intet annat. Vi veta alla och äro alla eniga om att Kungälv är en härlig liten

Apostlahästarna
bära nu skos med
Viskafors sommarskodon

Det ledande märket i sommarskor
med gummisula är nu liksom alltid
VISKAFORS

SKANDINAVISKA GUMMIKAKTIEBOLAGET - VISKAFORS

A.-B. FERD. LUNDQUIST & Co.
för alltid på lager alla
VISKAFORS
fabrikat till fabrikspriser.

**Har Ni
något**
att sälja, köpa, hyra ut eller byta, så annonsera det i **Göteborgs Morgonpost** Morgonens förmästa annonsorgan

**Söker Ni
någon**
tjänare, våning, plats eller annat, så annonsera det i **Göteborgs Morgonpost** Göteborgs största morgontidning.

plats på jorden. Men vi glömma bort den ibland. Nu i vårens tid när vi åter börja se oss om efter något ställe att resa till under våra söndags- och fridagar, skadar det kanske icke att erinra om att det ej långt härifrån, en liten bit uppför Göta älv ligger en underbar liten stad, som just nu, med sina ryktbara blommande trädgårdar firar sommarens efterlängtnade intåg i naturen.

Här och Där.

Om några dagar ha vi Kristi himmelfärdsdag och därefter komma Pingst och Midsommar. På dessa bemarkelsedagar är det vanligt, att stadsborna resa till landet för att förlusta sig, och att lantborna fara till staden i samma vällovliga avsikt. Mätte nu bara lantborna inte ta sed efter oss stadsbor och riva grenar av våra träd, plocka blommor från våra rabatter och strö smörgåspapper, äggskal och sönderslagna buteljer omkring bänkarne i våra vackra alléer.

Från sakkunnigt naturintresserat håll har man meddelat oss att göteborgsborna, dels genom ivrig plockning, dels genom inköp av "hela stånd" hos de vilda blomstergumorna på torget, lyckats att i det närmaste utrota blåsippan, liljekonvaljen och gullvivan i trakterna omkring Göteborg. Tre så vackra blommor!

Det har blåst upp till storm kring vår kände landsman kabaretsångaren Ernst Rolf som f. n. regerar på Casinoatern i Oslo. Direktör Rolf har vid ett par föreställningar blivit utvisad av en rätt manstark falang studenter.

Den svenska allmänheten står undrande. Vad ligger bakom denna utvisning? Man gissar på svensklut. Man gissar också på ett den bildade ungdomens partitagande mot Rolf i en rättsak — en skådespelerska påstår att han bemött henne på ett förnärmande sätt.

Studenterna själva förklara, att de med sin visselkonsert velat demonstrera mot den förskämda anda, som präglar teaterns program. Varför vill icke den svenska allmänheten godtaga detta enkla skäl? Varför finner man det så absolut osannolikt, att man inte ens vill räkna med det?

Antagligen därför att en svensk publik icke skulle kunna reagera på detta sätt. Det är fullständigt utslutet att ett teaterprogram om än så omoraliskt och anfrätt i tonen skulle kunna bli utvisat av en svensk salong. Vår smak har uppfostrats i riktningen av *haut goût*, det pikant förskämda. Och den enskilde teaterbesökare, som till äventyrs vämjens, nöjer sig med att inhibera applåden. Att han skulle äga ku-

MERKUR-TVÅLEN
är enastående för
fintvätt.

**MAZETTIS
CHOKOLADER**
Överdådigt delikata

rage att ge sitt misshag till kännamedels en vissling är fullständigt otänkbart.

Det är bara norsk ungdom som vägar sådant.

Herr Rolf har beklagat denna ungdom som låter "påverka sig av teologerna". När det finns sådana pålitliga smakråd och förtäffliga ledare som kabaretsångaren Rolf! Ja, tack!

Universitetet i Iowa, U. S. A. öppnar i år en sommarskola för föräldrar, med kurser i barnavård och barnauppfostran. Man säger, att de insikter föräldrar äga på detta område ha de i allmänhet inhämtat på sina barns bekostnad. Man tycker att det är synd om barnungarne och vill nu förhjälp föräldrarna till kunskap på ett hyggigare sätt.

Man torde ännu minnas namnet Edith Cavell, den engelska sjuksköterskan i Belgien, som under kriget gjorde sitt land en del patriotiska tjänster och här för dömdes till döden av tyskarne. Man reste henne en minnesvård i London. Nu ha myndigheterna på anhållan av olika engelska kvinnoföreningar medgivit att på sockeln inhugges Edith Cavells sista ord, innan hon arkebuserades: "Patriotism är icke nog".

Någon närmare förklaring av detta uttalande lämnar vår meddelare icke. Frågan står alltså öppen vad det "mera" gällde, som Edith Cavell åsyftade.

En splittring har ägt rum inom den rörelse som kallas *Sveriges husmoderföreningar*, och om vilken man trott, att den skulle bli den stora ledande kvinnorörelsen.

Denna tro har blivit mycket mycket svagare sedan Stockholms husmoderförening beslutat utträda ur Riksförbundet. Styrelsen avgick och en ny valdes.

Den avgående styrelsen och en del av de förutvarande medlemmarna bildade en ny husmoderförening, vilken anslöt sig till Riksförbundet. Vad som ligger bakom splittringen har icke uppriktigt sagts ifråga, men man kan ju gissa!

Husmoderrörelsen är ung. Husmodrarna ha icke ännu lärt sig den läxa som de äldre sammanslutningarna av självförsörjande kvinnor åtminstone delvis hunnit inhämta, *plikten av lojal sammanhållning*. Det har antytts, att Riksförbundet

Det är ekonomiskt
att hos oss köpa Gardiner, Housallstyger, Möbiltyger, därför att våra tillverkningar bevisligen hålla väl tio gånger så länge, som en gottköpsvara.
Precisera godhetsfullt vad Ni önskar.
Prover sändas.
KONSTFLITEN, Göteborg G:la Högskolan

Offentliga nöjen.

Lilla Teatern.

Varje afton kl. 8: GIFTA UNGKARLAR.

Biljetter kl. 12-2 samt efter kl. 6 e. m. tel. 7740.

Palace Thésalong

MUSIK DAGLIGEN 1-3, 7-11.

Våren vid Bodensjön.

I en ny privat lantvilla med erkänt skönaste läge vid Bodensjön, utlyses några dubletter. Gott bord. Stor trädgård. Härligaste utsikt över sjön och alpedjan. Stora bokskogar, strandpromenad, badstrand. Svenska talas. Pensionpris 8 mark pr dag och person. Adress: HAUS KOBELICK, Meersburg a. Bodensee, (Tyskland)

Spetsar, Filet, Irländ., Knypp. Motiv, Dukar, Näsdukar, Siden. Depöten för Äkta Spetsar.

Kungsgatan 58, 1 tr. Tel. 12655. Öppet 11-6.

det räkat i ekonomiska bekymmer genom inköpet av ett husmodrarnes vilohem, och att Stockholms husmoderförening därför velat skilja sitt öde från Riksförbundets.

Är det skälet, då är splittringen så mycket mera komprometterande. Att svika sin sammanslutning i nödens stund, det göra inte de självförsörjande kvinnorna. Då visa de i regel de vackraste prov på trofasthet, mod och segrande kraft.

Hemsystemkåren.

Ett gott kvinnligt uppslag.

Hemsystemkåren är ännu en mycket ung skapelse och omfattar endast ett fåtal medlemmar, men utan risk att bli korrigerad av framtiden, kan man våga förutsägelsen, att denna förträffliga rörelse skall nå en stor utveckling och kanske snart nog komma att omspanna hela landet.

Under en intervju med Fru Gerda Forsbom, ordförande för Alingsås hemsystemkåren, erhöll jag ett mycket intressant uttalande om bildandet av en kvinnlig hjälpkår, vars medlemmar vid behov skulle kunna rycka in till undsättning i mindre bemedlade hem, där husmodern på grund av sjukdom hindrades att utföra sitt arbete, eller eljest i hem, där av en eller annan anledning kvinnlig tillfällig hjälp påkallades.

Planen vann beaktande inom Husmoderföreningarnas Riksförbund och upptogs vid landsmötet i Sandviken på dess arbetsprogram. Stadgar för hemsystemens verksamhet antogs tillika med en plan för samarbete mellan Husmoderföreningarna och Hemskolans i Uppsala angående hemsystemens utbildning. De husmoderföreningar som redan äga hemssystemstrålar äro de i Sandviken, Örebro, Malmö, Lund, Kristinehamn och Hälsingborg. I denna rad av föregångarföreningar står husmoderföreningen i Alingsås i begrepp att inträda.

Hemsystemen har att utföra samtliga i ett hem förekommande, på husmodern eljes fallande sysslor samt även enkel sjukvård. Arbetstiden kan gälla hel och halv dag eller endast några timmar. Den kan också vid behov utsträckas över 14 dagar, eventuellt längre. En hemsystem sorterar under en lokalstyrelse inom den husmoderförening, som anställt henne, samt ytterst under "Hemsystemkommissionen", vilken består av representanter för Husmoderföreningarnas Riksförbund och Hemskolans i Uppsala styrelse.

Hon avlönas av lokalstyrelsen, som även tillförsäkrar henne bostad, värme och vivre. I den mån hemmen äga förmåga därtill ersätta de efter viss taxa lokalstyrelsen för hemsystemens arbete. För att antagas till hemsystemer fordras att vara minst 21 år, att ha god folkskolebildning och pålitlig karaktär, ett tjänande sinne samt att äga god hälsa och insikt i husligt arbete. Utbildningen omfattar åtta månader, därav tre i Hemskolans med där ättnuten undervisning i husligt arbete, sömnad, hälsolära och bokföring, tre månaders sjukvårdskurs i Samariterhemmet i Uppsala samt slutligen två månaders kurs i Fackkollans barnhem (spädbarnsvård). Efter slutad kurs inviges hemsystemen till sitt kall och inträder därmed i Hemsystemkåren.

Hemsystemens gärning påminner rätt mycket om församlingsdiakonians verksamhet, ehuru det dock finns en ganska utpräglad skillnad ifråga om arbetet. Det är för hemsystemens del icke fråga om endast korta besök i varje familj som för diakonissan, utan hon griper direkt in i det husliga arbetet till husmoderns hjälp.

Hemsystemkåren är ännu en mycket ung skapelse och omfattar endast ett fåtal medlemmar, men utan risk att bli korrigerad av framtiden, kan man våga förutsägelsen, att denna förträffliga rörelse skall nå en stor utveckling och kanske snart nog komma att omspanna hela landet.

Under en intervju med Fru Gerda Forsbom, ordförande för Alingsås hemsystemkåren, erhöll jag ett mycket intressant uttalande om bildandet av en kvinnlig hjälpkår, vars medlemmar vid behov skulle kunna rycka in till undsättning i mindre bemedlade hem, där husmodern på grund av sjukdom hindrades att utföra sitt arbete, eller eljest i hem, där av en eller annan anledning kvinnlig tillfällig hjälp påkallades.

Planen vann beaktande inom Husmoderföreningarnas Riksförbund och upptogs vid landsmötet i Sandviken på dess arbetsprogram. Stadgar för hemsystemens verksamhet antogs tillika med en plan för samarbete mellan Husmoderföreningarna och Hemskolans i Uppsala angående hemsystemens utbildning.

De husmoderföreningar som redan äga hemssystemstrålar äro de i Sandviken, Örebro, Malmö, Lund, Kristinehamn och Hälsingborg. I denna rad av föregångarföreningar står husmoderföreningen i Alingsås i begrepp att inträda.

Hemsystemen har att utföra samtliga i ett hem förekommande, på husmodern eljes fallande sysslor samt även enkel sjukvård. Arbetstiden kan gälla hel och halv dag eller endast några timmar. Den kan också vid behov utsträckas över 14 dagar, eventuellt längre. En hemsystem sorterar under en lokalstyrelse inom den husmoderförening, som anställt henne, samt ytterst under "Hemsystemkommissionen", vilken består av representanter för Husmoderföreningarnas Riksförbund och Hemskolans i Uppsala styrelse.

Vill man ha en klar föreställning om de uppgifter som möta en hemsystemer, framhåller fru Forsbom, får man det bäst genom att taga del av de kortfattade anteckningarna i den arbetsbok systemen är skyldig att föra: — "Hustrun blodpropp. Hemsystem lagat mat åt man, hustru och tre inneboende." — "En ensam kvinna, nyss utkommen från sjukhuset, klen och i behov av hjälp någon stund på dagen, när hemsystemet bäst har tid." — "Hustrun på sjukhus, sex barn, stort elände". — Ofta gäller hjälpen barnsängskvinnor, gamla par eller ensamma äldre ringar vilka behöva mera eller mindre omfattande tillsyn.

De hjälpbehövande tillhöra visst icke alltid kropparbetarnes klass, förklarar fru Forsbom. Pensionerade tjänstemän och med dem jämställda kunna även höras till klientelen. Man vill nämligen icke att hemsystemens arbete skall vara klassmärkt. Regeln är att hon skall gå dit, där hennes hjälp på grund av förhållandena, även i ekonomiskt hänseende, i första hand påkallas. Självfallet ha hemsystemerna icke till uppgift att ersätta de vanliga husassistenterna.

Hur raskt hemsystemorganisationen skall kunna växa är till väsentlig grad beroende av möjligheten att ekonomiskt säkerställa densamma. Husmoderföreningarna ha garanterat ett bidrag av minst 10 öre pr medlem till en gemensam fond för hemsystemens utbildning. Kostnaderna för hemsystemens verksamhet bäres helt och hållet av den husmoderförening i vars tjänst hon står. Att uppbringa dessa medel är måhända icke så lätt särskilt i de rådande knappa tiderna.

Alingsås husmoderförening löste frågan genom att anordna en fest, vars stora nettobehållning, fyra tusen kronor, tillåter ett omedelbart anställande av en hemsystemer, en betydelsefull händelse i föreningens omfattande och gagnande verksamhet.

De husmoderföreningar, vilka realiserat hemsystemeriden och prövat den ha haft idel uppmuntrande erfarenheter av anordningen. Den äldsmåna åsikten är att husmodrarnes sammanslutningar här funnit en av sina vackraste och tacksammaste uppgifter.

Den lyckligaste människan är den som gör det största antalet medmänniskor lyckliga. J. F. E. de Corsembleu Demahis.

Den lyckligaste människan är den som gör det största antalet medmänniskor lyckliga.

"Elaka fruar."

Ett försök att se på frågan med ett hembiträdes blick.

Det finns elaka fruar. De kallas igen på att ingen tjänare kan stanna hos dem. Behandlingen är nämligen alltför dålig. Där kommer ett hembiträde från en snäll fru, som aldrig lagt sig i något av sin jungfrus arbete. Tvärtom har hon tydligt låtit henne förstå att hon anställt henne för att slippa taga del av hushållens tusen obehag. Alla dess bekymmer har jungfrun fått bära ensam. Och som en relativt lätt börda. Ty här, det förstår hon snart, gäller icke det gamla ordstävets att delad börda är halv börda. Den nya frun, som blandar sig i allt, gör nämligen dagligen livet bittert för henne med sin elakhet. Ty annat än rena elakheten kan det ju icke vara att en husmor ständigt gav sig omringning i skafferier, garderob och skåp på jakt efter matrester, som skola stivas om, kläder som skola göras i ordning och strumpor som skola hållas rena. En sådan fru formligen skapar en massa onödigt arbete. På förra stället hos den snälla frun, som förstod att respektera en tjänares arbete, gick det så ledigt att slå ut alla rester i slaskhinken, att låta kläder och strumpor vara och flytta innan det upptäcktes hur malitna och oreparerbara de voro. Ingen människa gav sig tid att intressera sig för sådana småsaker. Man köpte nytt när något fattades och sedan var det icke mera med den saken. Men här på detta nya ställe hos den elaka frun göras inköpen för vissa dagar, och det blir ett liv om äggen eller smöret gå ut på torsdag istället för på lördag. Hon är nämligen snål också den elaka frun. Ty annat än snålhet kan det ju icke kallas att föra väsen för några ägg eller futtiga hektogram smör. På förra platsen var det så behandligt att bara vända pannan med det misslyckade ägget över slaskspannen så var den historien tyst, stilla och omärkligt ur världen. De lyckade äggen stodo som de skulle in på bordet, och både herrn och frun voro nöjda. Men den snälla elaka frun går ständigt och tittar i äggstället och säger: Var ha äggen tagit vägen? Och kan det då icke förklaras blir det ett väsen. På ett sådant ställe kan ju ingen stanna som är van vid annat. Så länge det finns snälla

fruar i världen och flera snälla än elaka, varför skall man då vara hos de elaka och skaffa sig mera arbete och obehag än man behöver. Vår vore det om flertalet voro elaka. Då skulle det kanske bli en sådan konkurrens om de snälla att föga utsikter funnes att få lättskötta och angenäma platser. Man måste kanske helt enkelt bita i det sura äpplet och för existensens skull söka lära sig de elaka och snälla fruarnas strävsamma metoder. Man finge blunda och låtsas sig tro på deras absurda påståenden att det är precis samma sak som att kasta pängar i slaskhinken, när man kastar dit en matrest, som i ny anrättning kunde bli en hel måltid. Sådant trog de snälla och småsinade fruarna kan gå i folk. Det är väl ingen så galen att han kastar pängar i en slaskhink! Mat däremot är väl något helt annat.

Och gudskelov så ha de icke heller någon framgång med sitt otrevliga prat. De snälla fruarna bry sig åtminstone icke ett dugg om det. De vilja icke göra livet oangenämt vare sig för sig själva eller andra. Och därför kan man stanna hos dem — åtminstone till en tid, ty människan behöver också omväxling. Och är turen god kan man komma till en ännu snällare fru. Tyvärr ha många av de snällaste fruarna måst "lägga om sina hushåll", som det kallas, och behöva efter en sådan omläggning icke vidare något hembiträde. I mjölkbutikerna hör man att de börjat gå sina ärenden själva. I mjölkbutikerna får man nämligen veta allt man behöver om grannskapets fruar, i all synnerhet om man är hos en snäll fru. Jungfruarna hos de elaka fruarna våga däremot icke stanna och prata så länge, ty dröja de bara en enda halvtimme för länge borta blir det bara uppträden. Ja, det finns icke den sak under solen som en elak fru icke kan bråka om. Och det fastän hon vet att tjänsten är av kort varaktighet och att lärdomarne icke tjäna något till. Hos snälla människor bli de nämligen utan all betydelse. Där respekteras en tjänares arbete, och ingen blandar sig i det med några extra påfund och föreskrifter. Det är som det skall vara. Och som det också är på alla goda platser. I våra dagar vill ingen människa ha några andra än dem. Följden blir att de elaka fruarna ofta få sitta ensamma med sina hushåll. Det är deras rättvisa straff för att de icke kunna lära sig in se hur populära deras föräldrade metoder måste verka på våra dagars hembiträden med deras utvecklade självbevarelseinstinkt. Ragna Peters.

Svenska naturskydds-föreningen

har i dagarna utgivit sextonde årgången av sin välkända och uppskattade årskrift "Sveriges natur". Publikationen utmärker sig som alltid för en vacker och smakfull utstyrelse och ett intressant gediget och omväxlande innehåll, omfattande ett flertal rikt illustrerade artiklar om svensk natur från olika delar av vårt land. Försättsplanschererna utgöres i år av 6 reproductioner efter konstverk av prins Eugen. Bland innehållet märkes bl. a. uppsatser om "Kustarkaise och dess grannar", av Carl Fries, om "Käfsjö stormosse" av Hugo Osvald, "Några sömrändska flyttblock" av Einar Teiling, "Björnen och nationalparkerna" av Sigfrid Ericson, "Fågelliv i Kvismaren" av Erik Rosenberg, ett beaktansvärt uttalande i nationalparksfrågan under rubriken "En urskog i Härjedalen" av P. O. Welander, samt en uppsats om "Naturskyddsreformen i Holland och Belgien" av den varmt intresserade och hängivne naturskyddsvännen dr. Emil Bäcklin.

G. Einar de Rietz bidrar med en för våra trakter särskilt intresserande artikel om "Den sidsvenska kustens naturskyddsfrågor", vari författaren tar till orda mot den skövling vår västkustskärgård utsettes för genom stensprängningen. Få vi icke till stånd en lagstiftning, som utan att på något sätt inskränka dock äger befogenhet att begränsa denna industri till vissa bestämda platser, är det fara värt att skövlingen skall gå fram över hela vår skärgård på samma hänsynslösa sätt som redan skett visavis den överallt av stenbrott invid stenbrott sorgligt härjade och uppbrutna sträckan mellan Lysekil och Hunnebostrand. Utsikten att ett av våra

Väska till Vårdräkten



Visit- & Promenad-Väskor, 100-tals mod. i prima skinnkval. fr. Kr. 5.— A.-B. CARL JOHNSON 2 KUNGSTORGET 2.

Extra billigt Porslin passande för Lantflyttningen. KOKKÄRL av aluminium extra billigt. Rosenlunds Bosättningsmagasin Rosenlundsgatan 8 2a Långgatan 34.

TYGER i SIDEN, YLLE SIDENHUSET och BOMULL

Tunnan.

Av MATILDE SERAO.

Auktoriserad översättning av Sigyn Frydén.

Och så började Olga berättar för sina intresserat lyssnande åhörarinor, att hon beställt allt, hela utstyrelsen, från Paris. I ett nunnekloster höllo de redan på det brodera allt linnet, överallt skulle man sätta hennes valspråk: "for ever" tillsammans med initialerna. Klänningarna hade hon inte tänkt på ännu, men balklänningarna skulle hon naturligtvis ta från Worth, sportdräkterna från Lewis, morgonklänningarna från Caroline. Och vänninnorna lade ner sina arbeten och lyssnade ivrigt. De sågo i andanom en ljuvlig syn, hela lager av läckra tyger, hattar, slöjor, spetsar. — Har du tänkt på att låta sy

dig sidenlinnen? frågade Efrida Kapnist.

— Nej, svarade Olga. Jag visste inte, att det var modernt igen.

— Det är mycket modernt. Av ett mjukt, lätt siden, blått, rosa, crème, garnerade med äkta valenciennar. Alla demimonder — och andra också — har det.

Olga svarade ej. Maria Gullipausania rynkade ögonbrynen och drog tillbaka sin stol för att undvika möjligheten att snudda vid Elfridas. Denna hade då alltid för väl reda på vad som pratades om i ungarlarskretsen, och vad de alltför moderna kvinnorna hade på sig. Olga berättade nu, att Massimo hade velat ge henne presenter, säkert de berömda Daunska familjejuvelerna, men att hon alls inte velat ta emot dem. Hon gifte sig av kärlek, briljanter hade inget värde för henne. Vänninnorna instämde leende utan att lyfta på huvudet. Alla gjorde de den reflexionen, att Olga Bariatine var bra snäll och naiv. De berömda juvelerna hade Massimo för länge sedan först pantsatt och sedan sålt. Han var skuldsatt och så utfattig, att han

inte skulle kunnat ge sin fästvän en silverring en gång för egna pengar.

Det uppstod en stunds tystnad, varunder alla grepos av en stor arbetsiver vid tanken på de ättio övergivna barnen, gossar och flickor, som alla väntade på att av deras händer få något att skylla sig med. Eva, den kärleksfullaste och mest varmhartade av dem alla, hade sagt dem, att välgörenhet ej endast består i att ge pengar. Man måste också offra egen tid och möda, och just ett par morgontimmar före lunchen kunde användas till arbete för fattiga medmänniskor utan bröd, utan kläder, utan hem.

Denna dagliga strävan för andra tillfredsställe Evas behov av att få ge sig hän i en kärleksverksamhet, den gav innehåll åt hennes en smula tomma och ensliga dagar. I hemmet fanns ej mycket för henne att leva för, då hela familjen hade sina egentliga intressen utomhus. Modern, för ung för den redan alltför stora dottern, gick från den ena balen till den andra, sov till långt fram på dagen, åt ofta middag på sina rum och hade mycket

liten tid över för Eva. Fadern varnade för all slags sport; han var alltid i stallet eller på jakt eller duktig eller kapplöpning. Brodern var alltid på resa eller i Monte Carlo eller i Baden eller i Paris. Alla höllo de av Eva på sitt sätt, far, mor, bror, men de tänkte på henne, då de händelsevis inte hade något annat att tänka på, då ej något av deras huvudintressen tog dem i anspråk, och detta var ej nog för hennes varma behov av kärlek, hennes överflödande vitalitet.

För att stilla sin otillfredsställda längtan hade hon därför med hela sitt varma hjärta ömhet hängivit sig åt detta barnhjärtighetsverk för de vänlösa barnen. Det hade behövts all hennes entusiasm, högsinhet och hjärtevärme för att få vänninnorna med i arbetet och för att kunna sammanhålla alla dessa olikartade element, i synnerhet ett par sådana motsatser som Maria Gullipausania, som ej var tald av någon för sin odrägliga högdragenhet, och Elfrida Kapnist med sitt exotiska och ej så litet tvetydiga väsen.

Och de båda, som nu trädde in arm

i arm, Giovanna Sersale och Felicetta Filomarino, dem kunde hon aldrig förmå att komma i tid, de uppenbarade sig aldrig förrän sista halvtimmen, tankspridda, alltid samtalande sinsemellan med låg röst. Alla kände de Giovanna Sersales hemlighet. Hon hade varit hemligt förlovad med Francesco Montemiletto, men efter att ha kurtiserat henne i två år, gifte han sig till sist med hennes äldre syster, Candida, och Giovanna hade aldrig kunnat hämta sig efter detta svek. Fast hon bar sin sorg modigt, hade hon ej velat höra talas om någon annan fästman, ville aldrig tänka på att gifte sig. Plötsligt, ingen visste hur, hade det uppstått en stor vänskap mellan henne och Felicetta Filomarino. Man såg dem alltid tillsammans, ofta med rödgråna ögon. Båda tärdes av samma svärmod, båda sörjde över sin härjade ungdom. Vilken var då Felicettas hemlighet? Ingen visste det. Mera tystlåten och reserverad än vänninnan, förtrodde hon sig ej åt någon annan än Giovanna.

Deras närvaro gav en allvarligare

prägel åt syföreningen. Alla flickor, som sutto där böjda över sin sömnad började tänka på sina sorger och bekymmer. Tekla Braccaccio på sin ojämna strid med sin alltid segrande rival, Giulia Capece på sin skönhet, som samlade en sådan skara beundrare omkring henne, men som ännu ej kunnat förskaffa henne en make med 200,000 lire i ränta. Chiarina Althan på den lättsinniga och själslösa umgängeskrets, där hennes intelligens höll på att förkvävas. Elfrida Kapnist tänkte på sin fattigdom, som ofta nödgade henne att utsätta sig för grymma förödmjukelser, Angiolina Cantelmo på det olycksöde, som vilade över hennes släkt, Anna Doria på sin sorgliga, tröstlösa existens, Eva Muscettola på sin otillfredsställda längtan att få älska och älskas, gränslöst, oändligt. Endast de två Sannicandranas voro nöjda och belåtna: de hade fått lov att gå och promenera vid Rivieran på eftermiddagen med pappa och mamma. Olga Bariatine var innerligt lycklig, hon som så länge och varmt hade älskat Massimo Daun och nu fått belöning

Sänd Eder **Tvätt** till
Tvättställen Västskusten
Vegagatan 46. Göteborg. Tel. 44443.
Omsorgsfullt arbete. Snabb leverans.



Eleganta men ändock
billiga
Dam-Väskor ingår i
nedanstående serie:

»SYLVA». Svart moiréväska
med vitt atlasfoder. 2ne
fack och spegel..... 575
»ANNITA». Väska i kulört
mocca och skinn, siden-
foder och spegel..... 675
»CLEO». Brocad-Väska, si-
denfoder, 4 fack, portmonnä.
Finnes i en mångfald
olika färger..... 950

HERM. **MEETHS** A.B.
Vollness-Meeths

säregaste kustlandskap skulle få
skövat just det som på en gång ut-
gör dess största skönhets- och egen-
domlighet, nämligen den av havet
slipade klippkonturen verkar i hög-
sta grad beklämmande, och man
måste därför hoppas att det skall
lyckas Sveriges naturskyddsvänner
att i god tid få fram den äskade
lagstiftningen.

En publikation som "Svensk
Natur" har en stor uppgift att fylla,
och vi vädra därför till allmänheten
att genom medlemskap i föreningen
eller förvärvande av årsskriften stöd-
ja dess vackra arbete. Samtidigt rikta
vi en värdjan till alla att genom eget
föredöme och inflytande söka bidra-
ga till skyddet av naturen — vår
bäste läkare och vän. Vandaliser-
ningar förekomma och en av dessa,
som på sistone väckt allvarliga be-
kympningar är den skövling av det
unga furubeståndet som pågår i
stadens skogsplanteringar mellan
Delsjön och Surte. Vare sig det
är förvärvsbegäret eller rena
tanklösheten som här utövar otill-
lättnad eller otillbörliga ingrepp i all-
män egendom, är det lika beklag-
ningsvärt. Och det gäller för alla
vänner och älskare av naturen att be-
kämpa denna skövlingsanda och slå
en vakt kring de värden, som utgöra
ett av vårt vackra lands största
rikedom.

Huru mycket bättre är det icke
att gråta av glädje än att glädja sig,
när andra gråta.

W. Shakespeare.

Linoleum-Mattor **ALLA KVALITÉER**
Största mönsterurval
Påläggning utföres av fackmän under garanti.
Farnissa, Bonvax, Golvmpappar & Olja m. m.
A.-B. CARL JOHNSON - Kungstorget

för sin trofasthet. Och Maria Gulli-
Pausania var odelat nöjd med sin
lott, därför att en avkomling av det
sicilianska kungahuset inte kunde
vara annat.

— Gud sig förbarne! ropade Eugenia d'Aragona, som nu kom in och kastade hatten i luften. Sitter ni och grubblar över "i Quattro Novissimi"? Håller ni på att göra bot för era synder? Ska vi sätta oss och gråta tillsammans allihop? Ack, Eva, Eva, vad har du ställt till?

— Bara någonting bra, kära du, vi arbetar.

— Men ni kommer att ta livet av er genom er arbetsamhet. Ämnar ni förstöra lungor, ögon och fingrar? Ni får spleen av all denna sömnad! Ungarna blir nog väl klädda, men det här kommer att döda någon av er, det är jag viss på.

Hon kastade sig på en stol, lade det ena benet över det andra och ryckte arbetet ur händerna på Angiolina Catelmo.

*) De 4 saker som vänta människan — enl. kat. teologien — död, dom, dödsrikt och paradiset.



Att gå med gråa, glanslösa, illa putsade skodon strider mot nutidsmänniskans krav på ett vårdat yttre. Varje modern människa använder till skoputsen marknadens i varje avseende absolut överlägsna fabrikat

VIKING Höglans Skokräm

Pressen och allmänheten

eller
Ryktet går

Från allmänhetens sida klagas ofta över pressens ovederhäftighet. Nästan vid varje relaterande av ett händelseförlopp kan en och annan initierad intyga någon detaljs oriktighet. En eldsvåda exempelvis utbröt icke såsom det angives i tidningen på vinden utan i tredje våningen. Herr Gustafsson kom icke in i firman X. Y. Z. år 1901 som Dagsnyheterna uppger utan först 1902. Vid senaste mordet uppe i Norrland vet hela grannskapet att den mördade föll utanför tröskeln. Men den alltid slarviga och ovederhäftiga pressen säger naturligtvis att han fallit innanför.

Dyliska detaljer uppröra allmänheten. Pressen borde verkligen göra sig litet bättre underrättad! Men om allmänheten det minsta övertänker saken skall den snart inse hur omöjligt det är för pressen att vid alla tillfällen införskaffa några upplysningar, alls, så mycket mindre då garantier för lämnade meddelandens absoluta vederhäftighet.

Den, som arbetat i facket, vet med vilka svårigheter det är förknippat. Det ligger ju i öppen dag att tidningens representanter ej personligen kunna närvara vid alla de oförutsedda händelser och olyckor som dagligen inträffa landet runt. En hel del upplysningar måste, isynnerhet vid brådskande tillfällen, per telefon, telegraf m. m. inhämtas ur tillgängliga källor och mycket ofta under sådana förhållanden att det är omöjligt att närmare undersöka uppgifternas vederhäftighet. Här såsom överallt annorstädes måste det byggas på förtroendet. Man bör ju förutsätta att en person på platsen, som följt händelseförloppet och ställt sig som meddelare har satt sig in i vad saken gäller. Men även denne kan ju å sin sida ha blivit förvillad, då det ej är säkert att just den person, som besitter kompetensen att meddela samtidigt gynnats med fördelen att vid en händelses utspelade vara den förste i den långa kädjan Ryktet går

Svårare kan det däremot tyckas vara att förklara felaktiga personalia. För en pressens medarbetare är

det emellertid ingen hemlighet, hur dylika kunna uppstå. Det finns personer, som vid direkt förfrågan knappast kunna uppge sitt eget födelseår. Och gäller det därtill en hel del andra årtal, såsom för examina, befordringar o. d. minns ofta personen i fråga själv ingenting. Han söker hjälp hos sina närmaste, som heller ingenting veta eller söker efter gamla papper och betyg, som han för tillfället omöjligt kan finna. Och för att komma ifrån saken är det möjligt att han uppger de antagliga årtal, som pressen, då den erhåller dem ur direkt källa godtager såsom de riktiga. Men upptäckte det sedermera att de äro felaktiga — då ve pressen! Vederbörande gör sig genast påmint. Han kan icke förstå ja, det förväran honom i högsta grad, att en tidning ej kunnat taga ordentligt reda på alla de data om honom, som han själv icke kunnat lämna! Han har ju så mycket annat att tänka på, men en tidning (som existerar uteslutande för denna uppgift!) borde ha bättre reda på sig!

En annan olägenhet, mindre kännbar i de stora än i de små samhällena, är allmänhetens obenägenhet att i vissa fall lämna pressen uppgifter. Man ställer sig avvissande, ovanlig, ja, rent av ohövlig mot den av pressen utsände, betraktande honom som en person, vilken blandar sig i honom ovidkommande ting. Härvid har icke sällan hänt att ett av pressen med intresse omfattat företag genom en enskild persons kortsynthet mist ett värdefullt handtag. I de stora samhällena händer det väl dock sällan i våra dagar att pressen betraktas eller behandlas som en inträngling. Där har man för länge sedan vaknat upp till medvetande om makten och betydelsen hos dessa pappersdrakar, som dagligen kastas ut bland allmänheten för att forma dess åsikter och intressen.

Bland drifter ljuvast kärleken du du tänker.

— Det veta ock de blinda och de döva —

Men jag mig lart, sen jag fått livet prova,

Att äkta vänskap större hugnad skänker.

A. v. Platen.

Bliv AGENT i THE

20 % provision.

Försäljning till allmänheten direkt från lager. Priskurant och kvalitetsprover gratis. Referenser erfordras. Svar till »Lönande agentur» Annon-Krantz, Göteborg.

Änna ni er söder ut? I så fall fästa vi er uppmärksamhet på en annons i dagens tidning "Vären vid Bodensjön". Många äro de som vilja tillbringa semestern utomlands men okända med förhållandena veta de icke vart de skola styra kosan. Är det fråga om ungdomar är man också rädd att de skola råka i rövarhänder. I detta fall råder absolut trygghet på alla områden. Bakom



"Haus Koblick" står en dam av god göteborgsfamilj, fru Koblick, dotter till apotekare J. G. Loberg. Herrskapet K. äger en stor vacker villa vid Bodensjön. Den ligger i en präktig fruktträdgård med massor av blomstersängar. Bakom utbreder sig vidsträckt bok- och furuskog med härliga promenadvägar. På andra sidan resa sig de majestätiska schweizeralperna. Villaområdet sträcker sig ända ner till sjön med dess inbjudande badstrand. Trakten är skön och underbar med gamla slott och kyrkor, älderdomliga små städer och byar. Då semesterfirare även bruka ha andra önsknings ärenden som ansluta sig till naturens fägring, tillägga vi, att "Haus Koblick" icke håller det för oss svenskar något tunga och underliga tyska bordet utan ett äkta *scenskt* med härlig husmanskost, i vilken denna sydlandska trakts alla härligheter i fråga om grönsaker och frukter rikligt ingå. För dem som, icke nöjda med ovanstående uppriktiga lovsång, önska särskilda referenser ha vi i beredskap ett så gott namn som Fru Frigga Carlberg, Råsunda.

Endast den kan härska som förstår att tjäna.

C. K. F. Molbeck.

Arla Mjolk

Distribution på glasflaskor.

Tel. 40781, 45699

är, förstås, här, du färdas ju aldrig annat än i vagn, du är spansk, så det förslår. Det är ni med på allihop, inte sant; folk kommer att ta oss för en skolklass på utflykt. Och för att tysta ned alla invändningar kastade hon sig om halsen på Chiarina Althan, valsade omkring ett varv med Eva, kysste Olga Bariatine fyra gånger och vände upp och ned på arbetsborgarna; och så smittsam var hennes okonstlade livlighet, så ungdomsfrisk hennes munterhet, att det var som om en solglimt lyst in i alla hjärtan, och de dystra minnerna voro som bortblåsta.

(Forts.)

**GYNNA VÅRA
ANNONSÖRER
medelst inköp!**

Hjälpare.

Livet är visst ingen lek, men det finns dock en hel del saker och ting som kunna göra det lättare och mindre besvärligt. Just nu tänka vi på "Meta". Detta utomordentliga bränsle en *miniature* behöver ingen puff. Det omnämnes icke heller nu för att glädja fabrikanten och försäljarna utan som en tjänst till vår kvinnliga läsekrets, som står i begrepp att flytta ut på landet eller till kusten, eller ämnar sig ut på semesterresor. Vad vi vilja säga är: Avskeda den röda illaluktande eldfarliga denaturerade spriten och den ohygglighet som kallas "torrsprit" och ersätt den med "Meta", det torra, osmältbara, renliga, lätthanterliga kritvita bränslet, som icke osar, icke sotar, icke exploderar och som ögonblickligen är redo att stå er till tjänst och att sedan slockna iskallt.

Till "Meta" hör en del prydliga apparater bl. a. en friserlamp, vilken även kan användas som miniatyrspris för kokning av tévattnen och om det är så lyckligt ställt att det finns en herre i huset, för rakvatten. För babys mjölk finns en särskild självreglerande sinnrik liten kokapparat. Resestrykjärnet som hör ihop med friserlampen, är ägnadt att befria kvinnsinnet från den plågsamma tanken på reskoffertens skrynkliga innehåll. Ett par strykningar med det lätt värmda Metajärnet och allt är fräseht igen!

Fly tvister, ty vinner du målet också

Ej köps igen
Med guld, vad du ofta förlorar därpå:

En trofast vän,
C. F. Dahlgren.

IDUNA Frukt- & Kalktekyffär
VASAGATAN 38 (mitt emot HÖGSKOLAN - Tel. 18623.
REKOMMENDERAS

Tapeter

Platsens största urval i nyaste såväl som i gamla återupptagna mönster.

Ensamförsäljare för ledande svenska och utländska fabriker

A.-B. Engelska Tapetmagasinet
Vestra Hamngatan 22, Göteborg.
Tel. 19850, 2392.

Carlstedts Realskola

KUNGSPORTSAVENYEN 1. Tel. 378.
Sex realklasser och tre förberedande. Anmäl. av nya elever, gossar och flickor dagl. 11—12 f. m.

ESTER LUNDHOLM
Förestandarinnan.

Hotell & Pensionat Clara Johansson.

Kungsgatan 51, Stockholm.
Ljus hemtrevliga rum. Moderata priser.
Förstklassigt! Centralt!
Rikstel. 13554. Norr 24241.

Meta Friserlampa "Terna"



Eldas med Meta tabletter, vilket bränsle i motsats till den sprit och torrsprit är absolut ofarligt. Meta kan icke explodera och flyter icke ut, osmältbart. Meta värmer dessutom mera än sprit och är ytterst rentligt o. bekvämt.

Lågan regleras medelst hävarmen (se pilen på avbildningen), vilket gör att Meta Friserlampa är bränslesparande.

Meta Friserlampa användes även för uppvärmning av Meta Resestrykjärn, som är mycket praktiskt och behändigt hemma och speciellt på resor för mindre brådskande arbeten. Det uppvärms med en Metatablett och håller värmen länge.

Till salu i parfym- & kemikaliefärre m. fl.

META-BRÄNSLE AKTIEBOLAG, GÖTEBORG.

**SWALANDERS
KAFFE** KUNGSGAT. 17. TEL. 3658. NORSKAT. 13. TEL. 5167.
BAZAR ALLIANCE 132-133. NILS ERICSSONGAT. 24

En lämplig Födelsedags- och Namnsdags- present

är
Kvinnornas Tidning
Presentkort säljas på tidningens
exp. Magasinsgatan 12. Tel. 18070.



NI ÖNSKAR
en elegant, modern men bekväm sko till dagens lägsta pris. Besök då
Eckströms
10 Södra Larmgatan 10.

BREVLÅDA.

Lycklig moder. Vi deltaga av hjärtat i Eder stora glädje. Efterfrågade nr. kan ännu erhållas i önskade exemplar.

V-g A-n. Vid genomläsningen trodde vi först att opuset var ett utdrag från en kommunalstämma och blevo sedan helt förvånade över att det slutade som en novell. Tack för välmeningen, men får återhämtas.

Betty. Vänd Er till en fastighetsbyrå. Där vet man allt i denna fråga.

I olaga tid. Som Ni tydligen ej kan bo på båda platserna och lagligen ej kan komma ifrån någondera sedan kontrakt skrivits, råda vi Er att vänta med detta tills nu bindande avtal eventuellt blir ordnat på godvillighetens väg. I annat fall händer det lätt att Ni hoppar ur askan i elden.

E. R.-s. Det torde vara föresent i år, men vi äro mycket hägrade att till ett kommande återupptaga förslaget.

M. D.-ll. Om det bara icke vore så hopplöst negativt. Det gör ingen människa glad att möta en sanning som mer än allt annat verkar enögd.

Ötacksamhet är alltid ett slags svaghet. Jag har aldrig sett, att duktiga människor varit ötacksamma.

J. W. von Goethe.